

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 258/2026-11

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miroslava Duriša a sudcov Jany Baricovej (sudkyňa spravodajkyňa) a Miloša Maďara v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], proti uzneseniu Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Žiline ČVS: KRP-26/1-VYS-ZA-2023 z 12. apríla 2023 takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**
2. Žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa rukou písanou ústavnou sťažnosťou doručitou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 28. apríla 2026 domáha vyslovenia porušenia základných práv podľa čl. 17 ods. 2, čl. 46 ods. 1, čl. 49 a čl. 50 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 40 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a práv podľa čl. 6 ods. 1 a ods. 3 písm. c) a d) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského riaditeľstva Policajného zboru, odboru kriminálnej polície (ďalej len „krajské riaditeľstvo“) ČVS: KRP-26/1-VYS-ZA-2023 z 12. apríla 2023. Navrhuje napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie krajskému riaditeľstvu. Požaduje priznať mu aj náhradu trov právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom. O ustanovenia právneho zástupcu požiadal.
2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh možno vydedukovať, že napadnutým uznesením krajského riaditeľstva bolo sťažovateľovi podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie pre obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1 a ods. 2 písm. a) a c) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona v časti dokonaný a v časti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona.

3. V uvedenej trestnej veci bol sťažovateľ odsúdený „*rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 04. 12. 2025 pod sp. zn. 3To/96/2025*“ za obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1 a ods. 2 písm. a) Trestného zákona sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona.

II.

Argumentácia sťažovateľa

4. Sťažovateľ je presvedčený, že vyšetrovateľ krajského riaditeľstva v jeho trestnej veci postupoval nezákonne, keď viaceré vyšetrovacie úkony (výsluch sťažovateľa a jeho telesnú prehliadku, výsluch svedkyne, obhliadku miesta činu a pod.) vykonal 12. apríla 2023 „*bez obhajcu*“, ktorý mu bol ustanovený až na ďalší deň 13. apríl 2023, t. j. po vykonaní týchto úkonov. V tomto postupe nachádza porušenie svojho práva na obhajobu.

5. V ďalšom sťažovateľ namietá, že na obhliadku tela na mieste činu bola vyšetrovateľom krajského riaditeľstva privolaná [REDAKOVANÉ], ktorá v tom čase ale nemala ukončenú „*špecializačnú prípravu v odbore súdne lekárstvo*“. Menovaná lekárka zároveň (spolu s ďalším lekárom) vykonala nariadenú súdnu pitvu, ktorú sťažovateľ z tohto dôvodu považuje za nezákonný dôkaz.

6. Okrem uvedeného sťažovateľ spochybnil danosť jeho úmyslu spáchať uvedený trestný čin, za ktorý bol odsúdený, a v jeho trestnej veci vidí priestor na použitie zásady *in dubio pro reo*.

7. Napokon sťažovateľ poprel orgánmi činnými v trestnom konaní a súdmi zistený priebeh skutkového deja.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

8. Podstatou ústavnej sťažnosti je namietané porušenie práv označených v bode 1 odôvodnenia tohto uznesenia napadnutým uznesením krajského riaditeľstva, ktorým bolo vznesené obvinenie sťažovateľa v jeho trestnej veci.

9. Keďže sťažovateľ nie je zastúpený právnym zástupcom, ústavný súd už pravidelne uvádza, že nemôže rozumne vyžadovať, aby ako právny laik, ktorý sa naň obrátil, namietal konkrétne označené články ústavy alebo medzinárodných dohovorov spolu so zodpovedajúcou ústavnoprávnou argumentáciou (aby bolo podanie právne perfektné). Ústavný súd však musí mať možnosť z obsahu jeho podania prinajmenšom posúdiť predostreté okolnosti so zameraním sa na existenciu možných porušení základného práva alebo slobody, aby mohol zvoliť ďalší postup (m. m. IV. ÚS 49/2021). V nadväznosti na uvedené skutočnosti uplatnením materiálneho prístupu k ochrane ústavnosti, a tým aj k ochrane práv a slobôd fyzickej osoby, ktorá je neoddeliteľnou súčasťou rozhodovacej činnosti ústavného súdu (m. m. II. ÚS 51/2017, II. ÚS 782/2014), vychádzajúc z obsahu ústavnej sťažnosti, pristúpil k jej predbežnému posúdeniu napriek absencii právneho zastúpenia sťažovateľa (o ktorého ustanovenie sťažovateľ žiada). Na podklade sťažovateľom predostretej argumentácie ústavný súd vymedzil predmet konania pred ústavným súdom tak, ako je uvedené v záhlaví tohto uznesenia, a ústavnú sťažnosť sťažovateľa posúdil spôsobom, ako je uvedené v ďalších bodoch tohto uznesenia.

10. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

11. Podľa § 132 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavná sťažnosť je neprípustná, ak o ochrane základných práv a slobôd sťažovateľa vo veci, ktorej sa ústavná sťažnosť týka, je príslušný rozhodovať iný súd alebo ak sťažovateľ nevyčerpal právne prostriedky, ktoré mu priznáva zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd.

12. Zmyslom a účelom princípu subsidiarity právomoci ústavného súdu zakotveného v čl. 127 ods. 1 *in fine* ústavy, ako aj v § 132 ods. 1 zákona o ústavnom súde je, že ochrana ústavnosti nie je a ani podľa povahy veci nemôže byť výlučne úlohou ústavného súdu, ale úlohou všetkých orgánov verejnej moci v rámci im zverených kompetencií. Ústavný súd predstavuje v tejto súvislosti *ultima ratio* inštitucionálny mechanizmus, ktorý nasleduje až v prípade nefunkčnosti všetkých ostatných orgánov verejnej moci, ktoré sa na ochrane ústavnosti podieľajú.

13. Na viacerých miestach ústavnej sťažnosti vrátane riadne označeného a vymedzeného navrhovaného petitu sťažovateľ zdôraznil, že táto smeruje proti uzneseniu vyšetrovateľa krajského riaditeľstva ČVS: KRP-26/1-VYS-ZA-2023 z 12. apríla 2023, ktorým mu bolo vznesené obvinenie. Proti označenému uzneseniu vyšetrovateľa krajského riaditeľstva však sťažovateľ mal možnosť podať riadny opravný prostriedok, o ktorom bola oprávnená konať a rozhodnúť príslušná prokuratúra, ktorá bola zároveň povinná poskytnúť aj ochranu základným právam sťažovateľa v prípade, že by zistila neprípustný zásah do týchto práv sťažovateľa rozhodnutím vyšetrovateľa krajského riaditeľstva. Kompetencii ústavného súdu preskúmať napadnuté rozhodnutie o vznesení obvinenia tak predchádzala právomoc príslušnej prokuratúry.

14. Navyše, porušenie práva na obhajobu, ako aj nezákonnosť vykonaných dôkazov sťažovateľ mal možnosť v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku namietaj aj v konaní pred všeobecnými súdmi, a to nielen v rámci riadneho opravného prostriedku – odvolania, ale aj mimoriadneho opravného prostriedku – dovolania.

15. Za takejto situácie nie je daná právomoc ústavného súdu na prerokovanie ústavnej sťažnosti sťažovateľa smerujúcej proti uzneseniu krajského riaditeľstva o vznesení obvinenia. Táto okolnosť viedla ústavný súd k jej odmietnutiu pre neprípustnosť podľa § 56 ods. 2 písm. d) v spojení s § 132 ods. 1 zákona o ústavnom súde (bod 1 výroku tohto uznesenia).

16. V zmysle § 37 ods. 1 vety pred bodkočiarkou zákona o ústavnom súde možno v konaní pred ústavným súdom ustanoviť fyzickej alebo právnickej osobe právneho zástupcu, ak taká osoba o to požiada, ak to odôvodňujú jej majetkové pomery a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Ak hoci len jeden z týchto predpokladov nie je splnený, nemožno právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom ustanoviť (m. m. I. ÚS 333/2020). V prípade ústavnej sťažnosti, pri ktorej je daný dôvod na jej odmietnutie, ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Preto neboli splnené podmienky na ustanovenie

právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom a žiadosti sťažovateľa podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde nebolo vyhovené (bod 2 výroku tohto uznesenia).

17. Pretože ústavná sťažnosť sťažovateľa bola ako celok odmietnutá, bolo bez právneho významu zaoberať sa jeho ďalšími požiadavkami uvedenými v návrhu na rozhodnutie, rozhodovanie o ktorých je podmienené vyslovením porušenia základného práva alebo slobody, k čomu v tomto prípade nedošlo.

18. Na záver ústavný súd dodáva, že neušlo jeho pozornosti, že u sťažovateľa ide už o trináste podanie adresované ústavnému súdu (v ktorých od roku 2024 v podstate opakuje stále tie isté námietky), pričom o nevyhnutnosti zastúpenia advokátom bol opakovane poučený (napr. v odložení podania Rvp 1074/2024), III. ÚS 146/2026) a tiež porušenie svojich základných práv a slobôd rozhodnutiami v jeho trestnej veci namietal aj skoršími ústavnými sťažnosťami, pri ktorých bol advokátom zastúpený (I. ÚS 419/2024, III. ÚS 483/2025, III. ÚS 602/2025). V tomto smere poukazuje na svoju judikatúru v zmysle, že ak sa sťažovateľ domáha ústavnou sťažnosťou vyslovenia porušenia ústavných práv znova bez zastúpenia advokátom, hoci o povinnom zastúpení advokátom bol poučený približne pred rokom v konaní o svojej skoršej ústavnej sťažnosti, nie je dôvod na to, aby bol o tejto skutočnosti opätovne poučený a vyzvaný na odstránenie tohto nedostatku ústavnej sťažnosti. Vedomé porušenie procesnej povinnosti spočívajúcej v zastúpení advokátom tak, ako vyplýva z § 34 ods. 1 zákona o ústavnom súde, odôvodňuje odmietnutie ústavnej sťažnosti podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde bez toho, aby bol sťažovateľ vyzvaný na odstránenie tohto nedostatku podľa § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde [III. ÚS 411/2023 (ZNaU 42/2023)].

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. mája 2026

Miroslav Duriš
predseda senátu